

sa creație de la premieră, George Bănică — în Tit — pare tentat de soluții facile în relația cu publicul. Am notat trei noi apariții în distribuție: — Maria Pătrașcu o înlocuiește pe Agatha Nicolau în Marta Mirea, Lucia Cristian, pe Athena Demetriad, în Tovarășa Jimblea, iar Gelu Nițu, pe Marin Lepădatu, în „un chelner”. Toți trei se angrenează firesc în atmosfera montării, care onorează încă o dată profesionalismul recunoscut al colectivului giuleștean.

Dinu KIVU

...140

MÎȚA ÎN SAC

de Georges Feydeau

TEATRUL „NOTTARA”
28 decembrie 1980

Văzut acum, spectacolul *Mița în sac* te duce cu gândul la copia a treia sau a patra a unui text dactilografiat — conform cu originalul (cu bune, cu rele), lizibil, dar cu contururile lipsite de pregnanță, cu liniile mai șterse și accentele mai puțin clare. Spectacolul nu e deformat, așa cum se întâmplă cu cele mai multe comedii, ci obosit, atins de o ușoară, dar statornică, undă de plictiseală. Nu se poate spune că actorii nuși fac datoria, dar și-o fac cu zîmbetul politicoș-absent al gazdei, care așteaptă ostenită plecarea mesafirilor, mascînd cu grație un căscat discret. Dacă adăugăm faptul că nu există programe de sală și că reprezentarea pe care am urmări-o a început cu o întârziere de douăzeci de minute, imaginea va fi, credem, limpede.

Cristina DUMITRESCU

IDIOATA

de Marcel Achard

TEATRUL „NOTTARA”
20 decembrie 1980

Nefiind, la data premierii, o realizare de prestigiu, *Idiota* nu a dobîndit pe parcurs miraculoase atribuții artistice. Spectacolul supraviețuiește, își continuă plutirea molcomă, impersonală, prin zone în care interesul publicului nu cunoaște flux sau reflux, mulțumindu-se cu o indiferentă „băltire”. Cîteva „cirlige” în plus (puține), o oarecare slăbire a ritmului, în rest... spectacolul e bine conservat („tinăr” nu putem spune, pentru că tinerețea nu l-a definit nici la apariție).

O schimbare de distribuție ne-o propune pe Dana Dogaru, în rolul principal. Actriță talentată, cu incontestabil farmec scenic, ea și-a construit rolul cu haz, cu un simț al detaliului expresiv, cu știința „filării” efectului umoristic și a poantei, dar și cu tentația, nu întotdeauna reprimată, de a împovăra conturul personajului cu diverse înflorituri-atrăgătoare, poate, dar lipsite de semnificație. De asemenea nouă, față de seara premierei, este prezența în distribuție a Victoriei Dobre-Timonu, al cărei personaj e marcat de o rigiditate supărătoare.

Cr. D.

PIATRĂ LA RINICHI de Paul Everac

TEATRUL
„ION VASILESCU”
3 ianuarie 1981

Cu trecerea timpului, textul lui Paul Everac nu a căpătat virtuțile literare pe care le presupune jocul dintre sensul propriu și cel figurat, dar nici nu și-a pierdut „umorul glumeț”. Montarea nu s-a deteriorat, dar nici nu a săltat deasupra mediocrității inițiale, menținându-se în limitele corectitudinii profesionale. Practicînd un joc inteligent, Mihai Dobre a devenit centrul de interes al reprezentației; eroul negativ e secundat cu prea multă discreție, din umbră, de Hamdi Cerchez, care nu mai reușește să aibă hazul și nervul de la premieră. Cristina Deleanu figurează cu eleganță cinstea și devotamentul, cît și comical ambiguității de situație. Sanda Maria Dandu continuă să aibă aplomb în **personajul** intrigant al contabilei intrigante și profitoare. Florin Crăciunescu continuă linia clară a premierei. Alexandra Albușescu și Adrian Petrance, Irina Birlădeanu și Doru Anca își duc la bun sfîrșit scurtele momente solistice. Restul distribuției (greu identificabilă, în absența unui program, în sală vinzîndu-se doar un miniafiș) este strict funcțională. Spectacolul menține publicul la limita minimei exigențe artistice.

I. C.